

124
299/3

3

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΛΗΡΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Ἀθλήσαντος ἐν Χίῳ ἐν ἔτει 255 Μ. Χ.

Ἐρρανοσθεῖσα ἐκ τοῦ Νέου Λεωμωγαρίου ἐκδοθεῖσα
ἐν Σύρῳ τὸ 1913, γυν δὲ παρὰ τοῦ αἰδεσιμω-
τάτου Γεωργίου Α. Βουρέρη Ἱερέως καὶ
ἐφημερίου τοῦ ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Προσετέθησαν δὲ αἱ Καταλασίαι τοῦ Πάσχα, Μεσοπεν-
τηκοστῆς, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς ὡς καὶ οἱ
Πολυέλεον αὐτῶν, μετὰ πλείστης ἐπιμελείας

Πρὸς χρῆσιν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, τὸν εὐλαβὸν Χριστιανῶν
Τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανιάτωσεν ὁ Κύριος
Προωροίμην τὸν Κύριόν μου διὰ παντός
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Μ. ΔΕΛΗ

ΟΔΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΑΡΙΘ. Ι

1919 — 1920

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΛΗΡΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Ἀθλοσάντος ἐν Χίῳ ἐν ἔτει 285 Μ. Χ.

Ἐρρανισθεῖσα ἐκ τοῦ Νέου Δειμωναρίου ἐκδοθεῖσα
ἐν Σίῳ τὸ 1913, νῦν δὲ παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου
Γεωργίου Α. Βουτέρη Ἱερέως καὶ ἐφημερίου
τοῦ ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Προσετέθησαν δὲ αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Μεσοπεν-
τηκοκτῆς, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς ὥς καὶ οἱ
Πολυέλεοι αὐτῶν, μετὰ πλείστης ἐπιμελείας
Πρὸς χρῆσιν καὶ ψυχικὴν ὠφελειαν, τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν

Τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάτωσεν ὁ Κύριος
Πρωτοοίμην τὸν Κύριόν μου διὰ παντός
Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Μ. ΔΕΛΗ
ΟΔΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΑΡΙΘ. Ι

1919

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

13 Μαΐου της Ἀγίας μάρτυρος Γλυκερίας καὶ τῶν Κτητόρων τῆς μονῆς Ἰβήρων, Εὐθύμιου, Ἰωάννου καὶ Γεωργίου.

Ἀπολυτικὸν τῆς Ἀγίας Γλυκερίας. Ἦχος πλ. Α΄

Δεῦτε πάντες φιλέορτοι νῦν συνέλθωμεν ἐν τῷ Ναῷ Γλυκερίας τῆς καλλιμάρτυρος, καὶ τὴν ἐπέτειον αὐτῆς μνήμην τελέσωμεν, ὅτι δορὰν τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθεῖσα ἀπηνῶς, ἀπέπνιξε τὸν Βελίαρ, καὶ Χριστῷ συμπαρισταμένη, ὑπὲρ ἡμῶν προεβέβη αὐτῷ.

Τῶν Κτητόρων. Ἦχος Α΄

Τοὺς τρεῖς λαμπτήρας τοὺς θείους τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν ἱερὰν ἐκ βάθρων τῶν Ἰβήρων Λαύραν ἐγείραντας, τοὺς ψυχотρόφους ποταμοὺς ἐγκρατείας, τοὺς ἡμᾶς τὰ τέκνα αὐτῶν, νάμασι διδασκαλίας πιστῶς καταρδεύσαντας, Ἰωάννην τὸν μέγαν καὶ τὸν θεοφόρον Γεώργιον, σὺν τῷ κλεινῷ Εὐθύμῳ, τῷ δευτέρῳ ὁφθέντι χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τὴν μνήμην αὐτῶν τελοῦντες πιστῶς συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ προεβέβησιν.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας. Ἦχος Γ΄ Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἄφθορον τὴν σεαυτῆς παρθενίαν, πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα, τῷ τοῦ Κυρίου, ἡθλήσας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου, διὰ τοῦτο, Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

Κοντάκιον τῶν Κτητόρων. Ἦχος Β΄ Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν Ἀθῶ ἐκλάμπαντας ὡς ἀστέρας, καὶ τῶν Ἰβήρων κοσμήτορας θείας Λαύρας, Εὐθύμιον, Γεώργιον τιμήσωμεν, καὶ Ἰωάννην τὸν θεῖον, ἐνθέοις ἁσμασι, Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ προεβέβησιν.

Μεγαλυνάριον

Τὴν Τριάδα πάντες τὴν φωταυγῇ, τῆς μονῆς Ἰβήρων, Εὐθύμιον τὸν σοφόν, Γεώργιον τὸν θεῖον, συνάμα Ἰωάννην καὶ Ἀγίαν Γλυκερίαν ἀνευφημήσωμεν. (*)

Ἀκολουθία 14 Μαΐου

Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 255 μετὰ Χριστόν.

Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ: Τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. 6. Ἦχος Δ΄ Ἐδωκας σημείωσιν...

Ζήλῳ πυρπολούμενος τῆς εὐσεβείας Ἰσίδωρε, ὑπεισιπλυνθεὶς τὸ στάδιον θερμῶς τῆς ἀθλήσεως καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς θεοπειθεῖσιν ὀρκιζόμενος, Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ δὲ περιφραχθεὶς τὸν ἀλάστορα καταβέβληκας τύραννον νικηφόρος δεικνύμενος. (Δις)

Μάστιγι ξέομενος τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι στολὴν ἀφθαρσίας δὲ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβεβλημένος, θάττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζῶν ὀρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον καὶ ἀτελεύτητον ἐνδοξὴν περ νῦν ἐμφορούμενος, τῶν ὑμνουμένων σε μέμνησο.

Ὅντως ὑπερβέβηκε τὰ σὰ γενναῖα παλαίσματα, ἀθλοφόρε Ἰσίδωρε, τῶν λόγων τὴν σύνθεσιν, καὶ τῶν ἐγκωμίων μεθόδους καὶ τέχνας, οὐ γὰρ ἰσχύουσι τρανῶς τὸν σὸν δηλῶσαι πόθον καὶ ἔρωτα ὃν ἔσχες ἐν καρδίᾳ σου, πρὸς τὸν Χρι-

* Ἀκολουθία τῆς μονῆς Ἰβήρων τῶν Κτητόρων Ἀθῆναι 1857, Ἀγίας Γλυκερίας Ἀθῆναι, Γαλάτσι. Γεώργιος Α. Βουτέρης, ἱερεὺς Ἀθῆναι 17 Ἰανουαρίου 1919.

στὸν παναοίδιμε· ὑπὲρ οὗ καὶ προέκρινας ζωῆς θάνατον βίαιον.

Στεροφῶρων Ἰσίδωρε, περὶ τῶν θείων ἀγώνων σου, ἐχαλκεύθης ὡς σίδηρος, καὶ ξίφος ἀήττητε διάτομον ἐγένου, πάσας διατέμνων τὰς φάλαγγας, τῶν νοητῶν ἐχθρῶν, τῇ θείᾳ ρώμῃ ρωννύμενος, δι' ὃ τὸ στέφος εἵληφας, ὡς ἀριστεύς ἐννομώτατος πρὸς Χριστοῦ τῆς ἀθλήσεως τῶν σῶν πόνων ἐπάξιον.

Ὡς γενναῖόν σε Μάρτυρα, εὐσεβείας ὑπέρμαχον, τύπον ὀρθοδόξοις τε ἀκριβέστερον καὶ δυσσεβεῖς δὲ αἰσχύναντα, καὶ ἔκφυλα δόγματα ἀνατρέψαντα καλῶς, πάντες χαίρειν σοι σήμερον, προσφθεγγόμεθα, καὶ Κυρίῳ δεόμεθα πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων, κλέος Μαρτύρων Ἰσίδωρε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ. Ἦχος Πλ. Β'

Ἀστήρ νοητὸς ἀνεφάνης Ἰσίδωρε, τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὰ ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, ταῖς ἀκτίσι τῶν σῶν ἀγώνων καταλάμπων τοὺς ἐν πίστει τιμῶντάς σε· ἀλλὰ καὶ δένδρον ὠφθῆς ἀειθαλὲς ταῖς χάρισι τῶν θαυμάτων σου ὡς εὐόδωσιν ἀνθεσιν εὐωδιάζων καὶ καταρραίνων ἡμᾶς· δι' ὃ σοῦ τὴν ἐτήσιον μνήμην, ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων τελοῦμεν, Μάρτυς, ἀξιοῦμνητε. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς εἴσοδος τὸ φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ προκείμενον.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Ὡς φυλάσσει τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ σώζει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ καθ' ὁδὸν ἀποθάνειται. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανίζει Θεῷ· κατὰ τὸ δόγμα αὐτοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ. Παίδευε τὸν υἱόν σου· οὕτω γὰρ ἔσται σοὶ εὐελπίς. Ἄκουε, Υἱέ, παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένη ἐπὶ γῆρας. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου ἐπικρατήσκει εἰς τὸν αἰῶνα. Καρπὸς ψυχῆς ἐλεημοσύνη, ἡ δὲ προσευχὴ ἄνευ ἐλεημοσύνης ἄκαρπός ἐστι· κρεῖσσον δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος φιλάργυρος. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται.

Ἐὰν ἐλέγξης ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἰσθησιν πρὸς διόρθωσιν· ἐλέγξει σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε, μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύनेσις.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγεῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνώστος ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ καὶ αἱ τρίβοι αὐτῆς μὴ τηρήσωσι. Σοφίας οὐ μήποτε ἰσχύσει κακία.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρορσιᾷ ἀγει· ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Υἱέ, μὴ παραρροῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἐννοίαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ καὶ χάρις ἐπὶ τῷ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἱσὺς ταῖς σαρχί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ὁ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ πάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ. Ἐὰν καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις, ὁ γὰρ Κύριος ἔσται πρὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ἐρεῖσει τὸν πόδα ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιῶν ἐνδεεῖς ἡνίκα ἂν ἡ χεὶρ σου ἔχη βοηθεῖν· μὴ εἴπῃς ἐπανελθεῖν ἐπάνανγκες καὶ αὐριὸν σοὶ δώσω δυνατοῦ σοὶ ὄντος εὖ ποιεῖν. Ἀκάθαρτος ἐναντὶ Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις ἐνεδρεύει. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Ἡ Λιτὴ τροπάριον τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς ἡχος δ' καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὅρος ὑ-

ψηλὸν μετεμορφώθης, ἀγαθὲ, δέξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν
δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως διὸ
βοῶμέν σοι. Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Α'

Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ Ἰσίδωρε, πρὸς τὰς βασάνους
καρτερῶν, καὶ τυράννους ἐλέγχων ἀνέκραξες. οὐδεὶς μὲ χωρί-
σει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς γὰρ Θεός μου, καὶ δοξά-
σω αὐτόν, διὸ παρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, καὶ μετὰ
Ἀγγέλων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, Ἰσίδωρε πολὺ
αθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους πρὸς εὐφημίαν, καὶ
δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὅθεν καὶ προστρέχοντας ἐν
τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου, ἱαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν
καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, εἰς
αἰῶνας ἀκαταπαύστως δοξάζομεν.

**Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰς τὸν Στίχ. Ἦχ. Πλ. Α' Χαίροις
ἀσκητικῶν.**

Χαίροις ὁ ὑπερκόσμιος νοῦς, ὁ τὰ τοῦ κόσμου ἡγησάμε-
νος σκύβαλα, καὶ μόνον Χριστὸν κερδῖσαι ἐπιποθήσας σο-
φί, οὐπερ δι' ἀγάπην καὶ τὸν ἴδιον πατέρα ἐμίσησας, καὶ αἷμα
ἐξέχεας διὸ πηγάζεις τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι πᾶσαν ἴ-
ασιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Μέμνησο οὖν πολὺαθλε,
καὶ ἤδη τῶν πόθῳ σου ἐπιτελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἐκτε-
νῶς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν καταπέμψας, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυ-
σώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος κτλ.

Χαίροις ὁ διαλάμπων ἀστήρ, τὴν οἰκουμένην τῶν θαυμά-
των σου λάμψῃς, ἐξόχως τὴν νῆσον Χίον, ἐν ᾗ τὸν δρόμον
στεργῇ, τὸν τοῦ Μαρτυρίου, ἐκτετέλεκας δι' οὗ καὶ τὸν στέ-

φανον, τὸν τῆς νίκης ἀπέλῃφας, παρὰ τοῦ μόνου Ἀθλοθέτου
καὶ Κτίστου σου, καὶ χορεύεις νῦν, σὺν Ἀγγέλλων στρατεύ-
μασιν φρούρει τοὺς ἐορτάζοντας, τὴν θεῖαν σου ἀθλήσιν, καὶ
ἐκ κινδύνων παντοίων, αὐτοὺς διάσωζε πάντοτε, Χριστὸν ἱ-
κετεύων, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Χαίροις Ἀλεξανδρείας τιμὴ, καὶ δόξα Χίου, ἐν ἐκείνῃ
γὰρ πάντιμε, προῆλθες εἰς τὸν κόσμον τόνδε, διὰ λοχείας σε-
μνῆς καὶ ἐν ταύτῃ τούτου ἀπεδήμησας, ποικίλαις κολάσεσι,
τοῦ Δεσπότη σου ἕνεκα, οὗ καὶ τῆς δόξης ἐντροφῶν ἀκατά-
πανστα, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν Ἁγίε, πάρεσο τοῖς τι-
μῶσί σε, εἰρήνην δωρούμενος, διὰ τῶν σῶν εὐπροσδέκτων ἱ-
κεσιῶν παμμακάριστε, Χριστὸν ἱκετεύων, τοῦ δωρήσασθαι τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ. Ἦχος Δ'

Λαμπρότερον Ἡλίου, ἀνέτειλε σήμερον ἡ μνήμη σου,
μάρτυς Ἰσίδωρε ἔνδοξε, τῷ χριστονύμῳ πληρώματι, δεικνύ-
ουσα μὲν τὰ καλὰ εἰς διάγνωσιν, θερμαίνουσα δὲ τὰς ψυχὰς
εἰς ἐγχείρησιν δι' ὃ ταύτην συνελθόντες ἐτησίως τελοῦμεν, καὶ
ἐν ὕμνοις, τοὺς ἄθλους σου γεραίρομεν. Πρέσβευε οὖν πρὸς
Κύριον, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων σε Ἀθλητὰ
λαμπρότατε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Νῦν Ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον Ἦχ. Θεῖας πίστεως.

Μέγαν εὗρατο ἡ Χίος ρύστην, σὲ τὸν πρόμαχον τὸν ἐξ
Αἰγύπτου, Ἀθλοφόρε Κυρίου Ἰσίδωρε ὡς τοῦ Δεσίου κα-
θεῖλες τὴν δύναμιν καὶ Νομερίου τὸ θράσος κατέβαλες, οὐ-
τως Ἁγίε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἔτερον ὁ αὐτὸς Ἦχος

Ἀναπόσπαστον πλοῦτον ἡγήσω, τὴν σωτήριον καὶ θεῖαν
πίστιν, διατηρῶν τὴν πατρώαν εὐσέβειαν, καὶ τῷ Σωτῆρι κατ'

ἵχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης Ἰσίδωρε ἐνδοξε θείαις χάρι-
σιν αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Τέλος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.
**Εἰς τὸν Ὁρθρον Α' Στιχολογίαν Κάθισμα Ἦχος Γ' Τὴν
ὠραιότητα.**

Ἀγωνισάμενος κατὰ τοῦ ὄφους, τρόπαιον ἔστησας, μάρ-
τυς Ἰσίδωρε, ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, ἀυγάζων τὴν εὐ-
σέβειαν, πᾶσιν ἐξανέτειλας τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν
ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου Θεόπαιδας δι' ὃ σφαγιασθεὶς Ἀ-
θλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Β' Στιχολογίαν Ἦχ. Α' Τὸν τάφον σου

Τιμήσωμεν φαιδρῶς, τὸν Ἰσίδωρον πάντες, αὐτοῦ τῇ ἐ-
ορτῇ ἀθροισθέντες ἐνθέως, τὴν πλάνην γὰρ διήλεγξαι, καὶ
τὴν πίστιν ἐστράνωσεν, ὅθεν εἴληφε καὶ τοὺς στεφάνους τῆς
νίκης, ἐκ τοῦ νέμοντος, τοῖς ἀθληταῖς τὰ βραβεῖα, Χριστοῦ
τοῦ Παντάνακτος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Κάθισμα. Ὁ
ὑψωθείς.

Τοῖς εὐφημοῦσί σε φαιδρῶς Ἀθλοφόρε, καὶ τὴν Ἁγίαν
ἐορτὴν σου τελοῦσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, Ἰσίδωρε σοφὲ, αἴ-
τησαι πρὸς Κύριον παρησίαν ὡς ἔχων, τούτου γὰρ τὰ στίγ-
ματα, σὺ ἐβάστασας χαίρων, ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι στερεῶς, ὡς
καὶ παρέστης, μεθέξει θεούμενος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμ. εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυ-
ρίῳ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ
κατὰ Ματθαῖον Σάββατον 16)

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γε-
νεὰ αὕτη, ἕως πάντα ἂν ταῦτα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγε-
λοι τῶν Οὐρανῶν, εἰμὴ ὁ Πατὴρ μου μόνος. Ὡς περὶ δὲ αἱ ἡ-
μέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ

ἀνθρώπου. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποία ὥρα ὁ Κύ-
ριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἴ ἤδη ὁ οἰκοδε-
σπότης ποία φυλακὴ ἢ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ
εἶαδε διοργῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνε-
σθε ἑτοιμοί, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
χεται.

Ὁ Ν. Δόξα ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέη-
σόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἦχος Πλ. δ'.

Σήμερον ἡ Χίος πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου ἀυγάζεται
ἀκτίνι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομέ-
νη, Ἰσίδωρε βοᾷ σοι θεράπων Χριστοῦ, καὶ προστάτα τῶν σὲ
τιμώντων θερμότατε· μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Κύριον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Κανὼν τῆς ἑορτῆς
Ἁγίου... Ἦχος Πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.. Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὁ-
μῶν προφρόνως Ὡδὴ Α'

Ταῖς σαῖς ἱεσίσαις Μάρτυς Χριστοῦ Ἰσίδωρε μάκαρ οὐρα
νόθεν μοι φωτισμόν, παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἐ-
ορτὴν σου τὴν σεβάσιμον.

Ὀλόκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν Ἰσίδωρε, μάρτυς τὴν
καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, πανάμωμον ἔσχες καὶ τὸν βίον μαρ-
τυρικῶς, ἐγγυμναζόμενος.. Νομίμως ρυθμίσας σου τὴν ζωὴν,
Ἰσίδωρε μάρτυς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, πανάμωμον ἔ-
σχες καὶ τὸν βίον μαρτυρικῶς, ἐγγυμναζόμενος.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις Θεοτόκος
καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ τόκῳ
ἀγνὴ περιφέρουσα.

Ὡδὴ Γ'. Σὺ τὸ στερέωμα. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν..

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς ἐνδοξε, Μάρ-
τυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, Ἀθλοφόρε ἐμάρτυρας.

Ἐχων ἀκατάπληκτον τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν ἐνδοξε, πανευ-
σεβῶς τὴν ὁμολογίαν, ἀβλαβῇ διετήρησας. Δόξα Πατρὶ...

Ἦχος πρεσβείαις σου τὸν τοῦ Πατρὸς κριτὴν ἔργασαι,

τοῖς εὐλαβῶς τὴν σὴν εὐφημοῦσιν Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Καὶ νῦν..

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν ζώωσον Παρθένε τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Αἰτησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξέτισμα. Ἦχ. Δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Οὐρανίων δωρεῶν, ἐπιτυχεῖν ἐπιποθῶν, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, Μάκαρ ὑπέκλινας σαυτόν, καὶ ὥσπερ κλίματι τῷ αἵματι προσφερόμενος, ἀνῆλθες πρὸς Χριστὸν Μάρτυς Ἰσίδωρε, τῆς νίκης παρ' αὐτοῦ, στέφος δεξάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε παρίστασαι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἐκάστοτε, δι' ὅσους πίστει τὴν παναγίαν ἐορτὴν ἐορτάζομεν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ Δ' Σὺ μου ἰσχύς.

Ὅλον ἐν σοὶ τὸν λόγον ἀποικισάμενος, στρατιώτης ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἡσυχίαν ὀφρύν, καὶ τροπαίοφορος, ἐντεῦθεν, μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς, Ἰσίδωρε. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ

Νεανικῶς καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθροὺς κατελέηνας, τῷ φοβερῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος ἰσχύν τε περιζωσάμενος καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξολώθρυσας κρᾶζων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί.

Ἰγνηλατῶν τὰ τοῦ Δεσπότου παθήματα ἐμιμήσω, θάνατον ἐκούσιον, τὸν δι' αὐτὸν θέλων ὑποστάς· ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἡξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου τὴν ψυχὴν σου παμμάκαρ Ἰσίδωρε. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον ὅλως ὅλῳ Πάναγγε ἐνούμενος, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον θεότητι.

Ὡδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεῖον προσήχθης, ἁμωμον καὶ τέλειον, τῷ σὺ Δεσπότη Χριστῷ καὶ τιθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου θάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος...

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου σθένει κατέσβεσε, τὴν ἀγλὴν τῆς πλάνης, ὁ καὶ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος, ἐκτιμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ ἐνθελῶς ἐναπέθετο Δέσποτα... Δόξα πατρί.

Ὁραῖζεται Μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεται σου, ταῖς τῶν ἁθλῶν ἐνστάσεσιν ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στεγρῶς, μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὥφθης Ἰσίδωρε.

Καὶ νῦν.

Ρυπωθεῖσαν τὴν φύσιν τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τὸ πρὶν, καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἄφесιν, κεκτημένος Ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀκηράτων ὄντως τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον προέκρινας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν, ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα,

Νυμφίος ὡς εὐπρεπῆς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοὺς, ἀνεύλυθας χαίρων, καλλοποιῷ λαμπρῶνι παρίστασθαι, δεόμενος διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Υπέφερες ἀθλητὰ σφαζόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνος σοὶ δόξαν, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν αἰδίου ὄντως, μετὰ Μαρτύρων ἦν μάρτυς ἀήττητε, ἀπείληφας παναληθῶς, στεφηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Μαρία τὸ τοῦ Δεσπότου σκήνωμα, καὶ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρῖνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχίσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφесιν.

Αἰτησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς. Κοντάκιον. Ὁ ὀψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Σταυρωθέντος δι' ἡμᾶς ἐκουσίως περιβαλλόμενος στεγρὰν πανοπλίαν, κατὰ τῆς πλάνης τρόπαια ἀνέστησας λαμπρά, λύσας τὴν πολύθεον, Αἰγυπτίων ἀπάτην, μόνην δ' ἐπεπόθησας

τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, καὶ τὴν Δεκίου ἡσυχνας Βουλὴν Μάρ-
τυς Θεόφρων Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

Ἔτερον Ἦχος Δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος τῇ Οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης Ἁγιε, ταῖς
πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς, διδὼ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, Μεγα-
λομάρτυς Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

Ὁ οἶκος.

Τὸ τῆς ψυχῆς μου δυσειδὲς λαμπρύνας Ἀθλοφόρε, παράσχου
μοι τὴν χάριν ἐξ ὕψους τοὺς ὠραίους πόρους σου Μάρτυς ἱκα-
νῶς ἔσαι καὶ ὑμνῆσαι ἐπαξίως Ἀθλητὰ Ἰσίδωρε Μακάριε.
Μεγάλως γὰρ ἠγωνίσω ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ τὰς βασάνους μὴ
ὑποκτῆξας τῶν μισοφόνων τυράννων, ἀλλὰ μᾶλλον σταθερῶ
φρονήματι μάκαρ, ὡς ἐπίσημος κριτὴς τιθεὶς τῷ Δεσπότη, ὅθεν
παρ' αὐτοῦ ἀπείληφας νίκης στέφος Μάρτυς, Θεόφρον Ἰσίδω-
ρε ἔνδοξε.

Τῇ αὐτῇ 14 Μαΐου: τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἰσιδώ-
ρου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος.

Ἔσαντες Ἰσίδωρον, ἑλπίς τοῦ στέφους. Καὶ πρὸς τομὴν
ἡπείγειν ἐξ ἧς τὸ στέφος. Τῇ δὲ τετάρτῃ Ἰσίδωρ ἄορ δεκάτη
τάμεν ἤδη τετάρτη...

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν
Κεντεκούλλαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Βαρ-
βάρου καὶ Ἀκολούθου, τελεῖται δὲ αὐτῶν ἡ Σύναξις καὶ ἐορτὴ
ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῷ παρὰ τῇ θα-
λάσῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεον-
τίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ ἐν ἔτει 1175 ἐν εἰρήνῃ
τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Μάρκου τοῦ Κρητὸς
ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος τὸ 1643.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ
Βουλγάρεως ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1802.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Σπηλαιώτου.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων πρεσβείαις ὁ
Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

Νῦν ἐλλαμπόμενος τρισμάκαρ τῇ τοῦ πνεύματος αὐγῇ τοὺς
σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαφθῆναι σὺν σοὶ δυσώπησον κραυγάζων· εὐ-
λογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν καλλίστων σου ἀγώνων δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλά-
νῃ τῶν εἰδώλων, καὶ τυράνους δαινοὺς κατήσχυνας κραυγά-
ζων· εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα πατρί.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερόφως καὶ κα-
θελόντι μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ καὶ μέλποντι συμφῶνως, εὐλο-
γητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν παισμάτων τοὺς μώ-
λωπας ἐλαίῳ συμπαθείας τῆς σῆς θεράπευσον βοῶντος· εὐλο-
γημένος ἄχραντε ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

Ὤδὴ Η' Ἑπταπλασίως κάμινον. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε.

Ραδιουργίας ὄχετο ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρ-
τερίας, τὸ στερόδον καὶ ἔντονον παμμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν
αὐτοῦ κακόνοιαν, ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τῷ Χριστῷ ἀνεβόας, οἱ
παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὲς ὡς ἥλιος, ἱλαρόν σου τὸ πρόσωπον τῇ τοῦ Μαρ-
τυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο· ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγια-
σθεὶς προσήχθη Χριστῷ. Ὡς πλαστουργῶ μελοδικῶς ἀνε-
βόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα

Φωτοειδὲς τὸ σῶμ' ἄ σου, ποθοῦσιν εἰδείνυτο, τῆς Ἀγγε-

λικῆς δορυφορούσης τάξεως ἀστράπτου Ἰσίδωρε μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος θαυματοποιαῖς τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἐκάστῳ τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, καὶ σάλον ἐξαρχάζων σαφῶς καὶ τῶν κινδύνων.

Ρητορευόντων γλῶσσαι σε ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν ὦ θεογεννήτορ, Μαριάμ θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν ἐπὶ Πάντων Κόρη Ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νιδύος, ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ

Ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομεῖναι ὡς ἀγαθὸς τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς βασιλείας, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειράσατο.

Νομίμως σὼν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε ἐν οὐρανοῖς χλαῖνάν σοι ἐφαίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι, ἣν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανόις στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξε.

Δόξα.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν ἱκετεύων, μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν ζάλης τε καὶ θλίψεων καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι μνήμην σου ἀξίως, τὴν ἱεράν, ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον.

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτήν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν πάντα· πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις λύουσα, πάντα γὰρ ὡς θέλεις κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις τὸν πάντων Βασιλέα τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Καταδασία τῆς λαμπροφύρου Ἀναστάσεως.

Ῥδὴ α'. ἤχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου,

Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ῥδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ῥδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω φαεσφόρον Ἀγγέλον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Ῥδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ῥδὴ στ'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους, πεπεδημένων, Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ῥδὴ ζ'.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ Κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἀγνή Παρθένε χαῖ-

ρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου...

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε ἐν τῇ ἐγγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καταβασία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος Πλ. Δ'.

Θάλασσαν ἐπηξας, βυθίσας σὺν ἄρματι τὸν ἀλαζόνα Φαραώ, καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτούς, εἰς ὅρος ἀγιάσματος, βοῶντας «Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν ὧδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταίῳ».

Ὤδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὤδὴ δ'.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου διὸ καὶ ἀνέκραξεν: Ἀπὸ θαιμὴν ἤξει ὁ Θεός. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Ὤδὴ ε'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτήσει ἡμᾶς. Κύριε ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὀνομά σου ὀνομάζομεν.

Ὤδὴ στ'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διὸ, ὡς Ἰωάννης σοὶ κραυγάζω: Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Εὐσπλαχνε Κύριε.

Ὤδὴ ζ'.

Τῶν χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροοσίζετο

πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασίᾳ οἱ παῖδες ὑπέψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ η'. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερηφούτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρω ὠκονομήθη, διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς

Τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸ θέμμα, τὸ καύχημα τῆς Αἰγύπτου, Ἰσίδωρε Ἀθλοφόρε, καὶ πολιοῦχε τῆς Χίου, τοὺς ἐκτελοῦντάς σου σκέπε, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην.

Περὶ τῶν θείων σου ἄθλων, Ἰσίδωρε γενναιοφρῶν ὡς σίδηρος ἐχαλκεύθης καὶ ξίφος ὠφθης ἰσχυρόν, τὰς φύλαγας τῶν δαιμόνων, ἐκκόπτων χάριτι θείᾳ.

Καὶ τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς

Εἰς τοὺς Αἶνους Ἦχος Α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν πολιοῦχον τῆς Χίου πάντες τιμήσωμεν, Ἰσίδωρον τὸν μέγαν, τὸν λαμπρὸν ἀριστερά, τὸν πάσας μεθοδίας τοῦ πονηροῦ εὐχερῶς διαλύσαντα καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ οἰκείου τὴν μυσαρὰν, ἀπελέγξαντα δυσέβειαν.

Δίς.

Ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην εὐχαῖς σου σὺ ἐχαρίτωσας, τὸ ἀποστάξον δάκρυ, ἐκ τῶν σχοίνων τῆς Χίου· καὶ τούτῳ γε δυνάμεις ἐνέθου πολλὰς διὸ χαίρουσα σύμπασα, ὡς εὐεργέτην ἡ Νῆσος ἀνευφημεῖ, καὶ προστάτην ἐπιγράφεται.

Τῷ Παναγίῳ σου λειψάνῳ Μάρτυς πρὸς ἄθλησιν, ἐνίκηθη ἡ Μυρόπη, ἀραμένη γὰρ τοῦτο ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ ζῆσει πολλῇ, μετὰ μύρων κατέθετο, ἐξ οὗ ὁ τύραννος ταύτην πλείσταις πληγαῖς, Ἀθλοφόρον ἐναπέδειξεν.

Δόξα Πατρὶ Ἦχος Πλ Δ'.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καταυγαζόμενος μάρτυς Ἰσίδωρε, γενναιόφρων θέσει Θεὸν χρηματίζεις θεούμενος ἐν μεθέξει, ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντας σου τὴν φωσφόρον ἐορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων περισώζε πρεσβεύεις σου.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ τὰ Ἀπολυτίκια Ἦχος Γ'.

Ἀναπόσπαστον πλοῦτον ἡγήσω, τὴν σωτήριον καὶ θείαν πίστιν, διατηρῶν τὴν πατρῶαν εὐσέβειαν, καὶ τῷ Σωτῆρι κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης Ἰσίδωρε ἔνδοξε, θείοις χάρισιν, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Θεράποντος Ἦχος δ αὐτός.

Μέγαν εὗρατο ἡ Κωνσταντίνου, ρύστην πρόμαχον καὶ ἱατῆρα νόσων παντοίων Θεράπων πανεύφημε, ὡς οὖν τυράννου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολόγησας, οὕτω Πάνσεπτε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον Ἁγίου Ἰσιδώρου Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ Ἀθηνῶν κλεινὴ πόλις, ἐορτὴν ὑπερφωτον τῆς ἐτησίου σου μνήμης, ἅπαντας προσκαλουμένη τοὺς φιλεόργους, χαίρει γὰρ ἡ κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸν θαυμάσιον Ναόν σου Μάρτυς Ἰσίδωρε ἀξιάγαστε.

Τοῦ Ἁγίου Θεράποντος Ἦχος δ'.

Ὡς μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ φίλον δοξάζομεν, αἰτοῦντες εὐλαβῶς, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν Θεράπων Πανάγιε, ἥν παρὰ σέθεν ἡμῖν τοῖς ἰκέταις σου, τῆς τῇ πηγῇ σου προστρέχουσι, ρυόμενος κινδύνων καὶ ἀδοκίμων ἡμᾶς δεινῶν...

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον Ἦχος Γ' Κυριακὴ εἰκοστή. Ἡ Ἑωθινὸν 6.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε. Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Σελ 203

Ἀδελφοὶ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν Ἀγίων ἐν τῷ φωτί· ὅς ἐδόξασατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστην εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως. Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ, καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται. Καὶ αὐτὸς ἐστὶ πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε· καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅς ἐστι ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσι αὐτὸς πρωτεύων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Δευτέρα μετὰ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Βλέπετε ὑμεῖς ἑαυτοὺς. Παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀχθήσεσθε· ἐνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὅ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

Τὸ Εἰσοδικὸν ἀπὸ τοῦ Θωμᾶ ἀρχεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἄξιον ἐστὶν κακῶς κάμουν νὰ λέγουν τὸ ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐβόα.

Τὰ Μεγαλυνάρια..

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, Ἰσίδωρε μάρτυς, τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, καὶ ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐνθέοις σου παρακλήσεσι.

Παθὼν ταραττόμενος προσβολαῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὴν ἀνάγκωσιν ἐκζητῶν Θεράπων Κυρίου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρα, ἐκ τούτων τῶν ἀπάντων σὺ μὲ ἀπάλλαξον.

Καταδασίαι τῆς Ἀναλήψεως Ἑχ. Πλ. Α' Ὁδ. Α'

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τὸν ἐν θαλάσῃ λαὸν ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὴ Γ'

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, στερεώσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Ὁδὴ Δ'

Εἰσακήκουα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοιγῇ, δι' αὐτοῦ καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁδὴ Ε'

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ὁδὴ στ'

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Ὁδὴ ζ'

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὴ Η' Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον..

Ἀκολουθεῖται Ἀγ. Ἰσιδώρου Χίος 1913. Ἀγίου Θεράποντος Ἀθῆναι 1904. Γ.Α.Β. ἱερέυς.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς Ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Θ'

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν σεπτὴν σου Ἀνάληψιν, δι' ἧς ὑψώσας ἡμᾶς εἰς οὐρανοὺς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κηύσασαν οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν..

Ὁ Πολυέλαιος τῆς Ἀναλήψεως. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ἀλληλουῖα..

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως... Ὅτι Κύριος Ὑψιστος, φοβερὸς Βασιλεὺς, μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.. Ἀλληλουῖα..

Ἐπάταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν..

Ἐξελέξατο τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ.... Ἀλληλουῖα..

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἡγάπησεν...

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος..

Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη... Ἀλληλουῖα.

Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ..

Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων... Ἀλληλουῖα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι..

Καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης...

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Ἀλληλουῖα.

Κύριος κραταῖς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ..

Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει... Ἀλληλουῖα..

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου...

Ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου...

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα

Ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνον Ἀγίου αὐτοῦ....

Καὶ Αὐτὸς κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ...
Κύριε ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου,
ἕως τῶν νεφελῶν.. Ἀλληλούϊα.

Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος...
Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου, ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡγαλῶτισας αἰχμαλωσίαν. Ἀλληλούϊα
Ἐκάθησας ἐπὶ θρόνου, ὁ κρίνων δικαιοσύνην. »
Ὅτι ἐπῆρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου, ὑπεράνω τῶν οὐ-
ρανῶν... »

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα
Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου. »

Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν... »
Θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα
Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς
Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Τίς ὡς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν
ὑψηλοῖς.

Ὁ κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν
τῇ γῇ. Ἀλληλούϊα

Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου...
Ἄσωμεν καὶ ψαλλοῦμεν τὰς δυναστείας σου...
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ψάλατε Ἀλληλούϊα
Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνα-
τολάς.

Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρος
Ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσω-
μεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κρά-
ζοντες καὶ λέγοντες. Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χρ-

στὲ ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς· τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δός ἡμῖν
Ἀγαθέ· ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δ'.

Ἀνελήφθης ἐν Δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν χαροποιήσας
τοὺς μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιω-
θέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον Ἦχος Πλ. δ'

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώ-
σας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν
τοῖς ἀγαπῶσί σε. Ἐγὼ εἰμὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Ἄορατος κόσμος καὶ ὁρατός, ἅπας ἐφορᾷ, καὶ οἱ Ἅγ-
γελοι σὺν βροτοῖς σκιρτῶντες ὕμνοῦσιν, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις,
τὴν ἀνδρόν σου Σῶτερ καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοινωνικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα.

Αἱ καταβασαὶ τῆς Πεντηκοστῆς ψάλλονται μόνον κατὰ
τὴν ἑορτὴν ταύτην καὶ κατὰ τὴν ἀπόδοσιν μετὰ τῶν τῆς Ἀνα-
λήψεως «Θεῖω καλυφθεὶς» αἵτινες καὶ σημειοῦνται διὰ σταυ-
ροῦ.

Ἦχος βαρὺς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέ-
μους ἐν Ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ ὅτι δεδοξάσται.

† Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θεῖω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω, ἐρρητόρευσε τὸν
θεόγραφον νόμον· ἵλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματός σου νόον, ὅρῃ τὸν
ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς
ἄσμασιν.

Τῆς Πεντηκ. ἤχος βαρὺς

Τὴν ἐξ ὕψους Δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστέ, ἕως ἂν ἐν-
δύσησθε, ἔφη, καθίστατε ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ παρά-
κλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ Πατρός, ἀποστελῶ, ἐν
ᾧ στερεωθήσεσθε.

† Ὡδὴ γ' ἤχος δ'.

Ἐρρηξε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκ-
τον εὐτεκνουμένης, μὴν προσευχὴ τῆς Προφῆτιδος πάλα
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον πρὸς τὸν δυνάστην
καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Τῆς Πεντηκ. ἤχος βαρὺς

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χριστέ, ἔλεν-
σιν ἀνεβόα. Τὴν σὴν εἰσακήκοα, Κύριε, δυναστείαν, ὅτι πάντας
τοῦ σῶσαι τοὺς χρηστούς σου ἐλήλυθας.

† Ὡδὴ δ' ἤχος δ'.

Ἀναξ ἀνάκτων οἶος ἐξ οἴου μόνος, λόγος προελθὼν Πα-
τρὸς ἐξ ἀναιτίου· ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις νη-
μερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου,
Κύριε.

Τῆς Πεντηκ. ἤχος βαρὺς.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν, Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προ-
φητῶν καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας ἀποστολικὰς
καρδίας κτίζει καθαρὰς καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὺς ἐγκαινίζεται,
φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη διότι τὰ σὰ προστάγματα.

† Ὡδὴ ε' ἤχος δ'.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων πυρίπνοον δέξασθε
Πνεύματος δρόσον, ὃ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας νῦν
ἐκ Σιῶν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύμα-
τος χάρις.

Τῆς Πεντηκ. ἤχος βαρὺς.

Ναυτιῶν τῷ σάλφ τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις

ποντούμενος ἁμαρτίαις καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμε-
νος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ
ἀνάγαγε.

† Ὡδὴ στ'.

Ἰλασμός ἡμῖν, Χριστέ, καὶ σωτηρία, ὁ Δεσπότης ἔλαμψας
ἐκ τῆς Παρθένου Ἰν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου στέρ-
νων Ἰωνᾶν τῆς φθορᾶς διαρπάσσης ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῇ
πεπτωκότα.

Τῆς Πεντηκ. ἤχος βαρὺς.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ
εἰς δρόσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλο-
γητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ κλπ.

† Ὡδὴ ζ' ἤχος δ'.

Σύμφωνον ἐθρόησαν ὁργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυσότευ-
κτον ἄψυχον βρέτας· ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις
σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη, ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλο-
γητὸς εἶ.

Τῆς Πεντηκ. ἤχος βαρὺς.

Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα βάτος Θεὸν ἐγνώ-
ρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ, καὶ Παῖδας ἑὸς
Θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

† Ὡδὴ η' ἤχος δ'.

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα ὁ τρισοφεγγὴς τῆς
θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον Σω-
τῆρα καὶ Παντοεργὸν ὡς εὐεργέτην, ἡ δημιουργηθεῖσα σύμ-
πασα Κτίσις.

Τῆς Πεντηκ. ἡχος βαρύς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι
Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτό-
κε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστοουργοῦ
σου, σὲ μεγαλύνομεν.

† Ὡδὴ θ' ἡχος δ'.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἀνυμνοῦμεν, τρισὶν ἐν ὑποστάσεσιν,
ἕνα Θεὸν ὁμοφώνως, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα.

Χαίροις Ἀνασσα, Μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ εὐδί-
νητον εὐλαλον στόμα, ῥητορεῦον οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως·
ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως
δοξάζομεν.

Πολυέλαιος, εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν. Τὸ στερέω-
μα

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ
ἀναγγέλει τὸ στερέωμα

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν. Καὶ τῷ Πνεύματι
τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν ...

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς Υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προσπορεύσεται

Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη.

Ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ, αἱ νεφέλαι διήλθον.

Πτέρυγες Περιστερᾶς Περιηργυρωμέναι.

Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ

Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον.

Βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς χινοδοθήσονται ἐν Σελμὼν

Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα

τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ πατριαὶ
τῶν ἐθνῶν.

Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθ-
νῶν..

Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος ἐπιστροφῶν ψυχᾶς.

Ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα Κυρίου ἐνθεα εὐφραίνοντα καρδίαν »

Ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Γῇ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔστηξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ,
ἡσθένησε »

Σὺ δὲ κατηρτήσω αὐτήν.

Ἀντὶ τῶν Πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ Υἱοί σου.

Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Ἀλληλούϊα

Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν »

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται.

Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ »

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου. »

Καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. »

Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις, δυνάμει πολ-
λῇ »

Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα Πατρὶ
καὶ ᾠῇ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν πάν-
τες, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἡ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Ἀμήν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, χαῖρε ἡ

Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κηύσασα.

Ἀπολυτίκιον ἤχος Πλ' δ'.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλ-
εῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ
δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε, δόξασοι.

Κοντάκιον ἤχος Πλ' Δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψι-
στος, ὅτε δέ τοι πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν εἰς ἐνότητά πάν-
τας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Μεγαλυνάριον.

Ὅσπερ ἐν ἡμέρᾳ Πεντηκοστῆς, ἐφώτισας πάντας, ὦ Πα-
ράκλητε Μαθητάς, οὕτω καὶ τοῖς φόβῳ λατρεύουσί σε λάμ-
πον ἀκτίνας σὼν χαρίτων καὶ σῶσον ἅπαντας.

«Κοινωνικόν» Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ

εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα

Βίος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἰσιδώρου
τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος.

Ὁ ἐνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἰσιδωρὸς ἦτον εἰς τὸν
καιρὸν τοῦ Βασιλέως Δεκίου, ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀλεξάνδρειαν
καταγόμενος καὶ ὢν στρατιώτης, εἶχε τὴν τάξιν τοῦ Ὀπίω-
νος· ἔλθων δὲ εἰς τὴν Χίον μετὰ τὰ στρατιωτικὰ καράβια, εἰς τὰ
ὁποῖα ἦτον Ἡγεμὼν καὶ Ἀρχηγὸς ὁ Νουμέριος, διεβλήθη
ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τὸν Ἐκατόνταρχον, ὅτι ἦτο χριστιανὸς
καὶ σέβεται τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἰδικοὺς τῶν Θεοῦ δὲν
τιμᾷ. Ὅθεν τὸν ἐκράξεν ὁ Νουμέριος, καὶ τὸν ἠρώτησεν
ἐὰν ἦναι Χριστιανός, καθὼς ἔλεγεν ὁ Ἰούλιος· ὁ δὲ Ἰσιδώ-
ρος ἀπεκρίθη μετὰ κάθε ἐλευθερίαν καὶ ἀφοβίαν, καὶ λέγει πρὸς
αὐτόν. Γινώριζε, ὦ Ἡγεμὼν, ὅτι ἀληθῶς ἐγὼ σέβομαι τὸν
Χριστόν, καὶ τὸν προσκυνῶ, καὶ τὴν εἰκόνα του ἀσπάζομαι,
καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύω ὡς Θεόν, καὶ αὐτὸν σπουδάζω
νὰ φθάσω, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἀπολαύσω. Αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ
Μάρτυρος ἀκούσας ὁ Νουμέριος ἐληγώθη τὴν καρδίαν καὶ
ἔξω φρενῶν ἔγινεν ἀπὸ τὸν θυμὸν· ὅθεν προστάζει νὰ ἔξα-

πλώσουν τὸν ἅγιον, καὶ νὰ τὸν δέσουν ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ
τοὺς πόδας εἰς τέσσαρας πάλους, καὶ νὰ τὸν δέρνουν ἀλύ-
πητα με βούνευρα· καὶ ἦτον θαυμαστὸν νὰ βλέπῃ τις, τὸ
μὲν σῶμα τοῦ μάρτυρος νὰ κατακόπτεται ἀπὸ τοὺς κολλοὺς
καὶ σκληροὺς ἐκείνους δαρμούς, αὐτὸς δὲ ὁ γενναϊότατος νὰ
ἦναι ὅλως χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, διότι ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ
Χριστοῦ ἔβασανίζετο. Μετὰ δὲ τὴν δεινὴν αὐτὴν βάσανον
τῶν δαρμῶν προσέταξε πάλιν ὁ τύραννος, καὶ ἤναψαν κάμι-
νον καὶ πολλὰ, τὴν ἐπύρωσαν· ἔπειτα ἔρριψαν μέσα εἰς αὐ-
τὴν τὸν Μάρτυρα, ἀλλ' ἐπειδὴ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ,
καμμίαν βλάβην δὲν ἔπαθεν ὁ Ἅγιος μέσα εἰς τὴν κάμινον
διὰ τοῦτο ἔβγαλαν ἔξω καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν φυλακὴν ἕως
ἄλλην ἐξετάσιν. Μαθὼν δὲ ὁ πατήρ του, εἰς τὴν Ἀλεξάν-
δρειαν, ὅτι ὁ υἱὸς του ἠρνήθη τὰ εἰδῶλα, καὶ σέβεται τὸν Χρι-
στόν, ἐφθάσε τὸ ὀγληγορώτερον εἰς τὴν Χίον, καὶ τὸν εὐρήκεν
εἰς τὰ βάσανα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ με-
ταβάλῃ τὴν γνώμην του νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν, καὶ νὰ προ-
σκυνήσῃ τὰ εἰδῶλα, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν τύραννον καὶ λέγει·
δός μοι ὦ Ἡγεμὼν αὐτὸν τὸν πλάνον καὶ μάγον, καὶ ἐγὼ μετὰ
τὰς τιμωρίας ὅπου ἔχω νὰ τοῦ δώσω θέλω τιμῇσι τοὺς θε-
οὺς ὅπου αὐτὸς ἀτιμᾷ· τόσον ἦτο ἐσκοτισμένος ἀπὸ τὸ
σκότος τῆς εἰδωλολατρίας. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸν ἔλαβεν εἰς τὴν
ἐξουσίαν του, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδοκίμασε πάλιν μετὰ ἡμερότητα
καὶ κολακευτικὰ λόγια νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πλάνην τῶν
εἰδώλων, λέγων αὐτῷ· ὦ υἱέ μου, μὴ θελήσῃς οὕτως ἀστόχαστος
νὰ ἀφήσῃς τὴν πατρικὴν σου πίστιν, καὶ νὰ πιστεύσῃς ὡς
Θεὸν τὸν ἐσταυρωμένον Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος,
καὶ ἔπαθε πολλὰ κακὰ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ εἰς ὅλον τὸ
ὑστερον ἐθανατώθη ἀπὸ αὐτοὺς, μετὰ τιμὴν καὶ καταφρονημέ-
νον θάνατον, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ φυλάξῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀ-
πὸ τὸν θάνατον. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἅγιος ἀνεστέναξεν ἐκ βά-
θους καρδίας καὶ μετὰ δακρύων εἶπε πρὸς αὐτόν· ὦ πάτερ, ἀ-
στόχαστος ἦθελον φανῇ καὶ ἄγνωστος καὶ ἀπὸ τὰ ἄλογα ζῶν
ἀλογώτερος ἐὰν ἀφήσω τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν Ποιητὴν τοῦ
κόσμου, καὶ θυσιάσω εἰς Θεοὺς ἀψύχους, εἰς εἰδῶλα κωφὰ

καὶ ἀναίσθητα ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀνίσως δὲν ἦτον ὁ νοῦς σου ἐσκοτισμένος ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἦθε-
λα σοὶ δείξω μὲ ὀλίγα λόγια τὴν δύναμιν τοῦ Ἐσταυρωμένου
καὶ πόσα καλὰ ἐπροξένησε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ θάνατός του.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ πεπλανημένος πατήρ, καὶ τὸ ἀμετάθε-
τον τῆς γνώμης του γνωρίσας μετέβαλε τὴν ἡμερότητα εἰς
ἀγριότητα, καὶ τὴν πατρικὴν ἀγάπην εἰς μῖσος. Ὅθεν ὄχι
πλέον ὡς πατήρ, ἀλλ' ὡς τύραννος ἀσπλαχνος καὶ ἀπάνθρω-
πος, προσέταξε καὶ τὸν ἔδασαν εἰς ἄλογα ἄγρια, ἀπὸ τὰ ὁ-
ποῖα συρόμενος ὁ Ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ κατεπληγόνετο καὶ
κατεκόπτοντο αἱ σάρκες του εἰς τὴν γῆν καὶ αὐτὸς ὁ Μακά-
ριος ὑπέμενε τοὺς πόνους μὲ σιωπὴν καὶ χαρὰν τῆς ψυχῆς του
καὶ μόνον τὸν Χριστὸν ἐπεκαλεῖτο εἰς βοήθειαν. Ἀφοῦ δὲ εἰς
ικανὸν διάστημα τὸν ἔσυραν καὶ δὲν ἀπέθανεν, ἀλλ' ἀκόμῃ ἀ-
νέπνεε, τοῦ ἔκοψαν τὴν τιμίαν κεφαλὴν καὶ ἀντὶ νὰ χυθῇ αἷμα
ἀπὸ τὴν σφαγὴν (ὧ τοῦ θαύματος) ἐχύθη γάλα, μὲ θάμ-
βος καὶ ἐκπληξιν τῶν ὁρώντων· καὶ οὕτω τελεσθέντος τοῦ
Μαρτυρίου ἔρριψαν τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Σῶμά του εἰς ἓν
λαγκάδι νὰ τὸ φάγουν τὰ ὄρνεα· ἔβαλον ὁμῶς καὶ φύλακας
νὰ τὸ φυλάττουν διὰ νὰ μὴ τὸ λάβουν οἱ Χριστιανοί, οἱ ὁ-
ποῖοι καὶ τὸ ἐφύλαττον κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ τυράννου·
ἀλλὰ ἡ εὐσεβὴς καὶ ἐνάρετος Μυρόπη ἀπὸ ἀγάπην καὶ εὐλά-
βειαν τοῦ Μάρτυρος Ἰσιδώρου κινουμένη, ἠθέλησε νὰ λάβῃ
τὸ Μαρτυρικὸν Σῶμα νὰ τὸ ἐνταφιάσῃ, ὅθεν ἐλθοῦσα τὴν
νύκτα μετὰ τῶν ὑπηρετριῶν της καὶ εὐροῦσα κοιμωμένους τοὺς
στρατιώτας ὅπου ἐφύλαττον τὸ Ἅγιον Λείψانون τὸ ἐσήκω-
σεν ἀπὸ τὸ μέσον τῶν καὶ τὸ ἐπῆρεν, ἔπειτα ἀλείψασα αὐτὸ μὲ
μῦρα τὸ ἐνεταφίασεν ἐντίμως εἰς τόπον ἐπίσημον καθὼς ἔπρεπε.
Μαθὼν δὲ ὁ Ἄρχων ὅτι ἐκλάπη τὸ λείψانون, ἔδесεν τοὺς
στρατιώτας ὅπου τὸ ἐφύλαττον μὲ σίδερα, καὶ ἔπειτα τοὺς
ἐπρόσταξεν οὕτω σιδηροφορεμένους νὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ τὸ
εὑρουν, εἰς ὅσας ἡμέρας τοὺς ἐδιώρισεν ἕκαμεν ἀπόφασιν νὰ
τοὺς ἀποκεφαλίσῃ. Τότε ἡ Ἁγία βλέπουσα τοὺς στρατιώτας
νὰ πάσχουν καθ' ἑκάστην τὴν τάλαιπωρίαν καὶ κακοπά-
θειαν ἀπὸ τὰ σίδερα ὅπου ἐφοροῦσαν καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ

θανάτου ὅπου ἦτον ἀποφασισμένοι ἂν δὲν τὸ εὑρουν ἐπόνεσεν
ἡ ψυχὴ της καὶ ἔλεγε μόνῃ της τοιαῦτα λόγια. Ἐὰν αὐτοὶ τι-
μωρηθοῦν διὰ τὴν ἰδικήν μου κλειψίαν, ἐξ ἀνάγκης βέβαια
μέλλει νὰ λερωθῇ ἡ ψυχὴ μου, διότι ἔγινα αἰτία φόνων καὶ
ἀλλοίμονον εἰς ἐμὲ ὅταν μέλλω νὰ κριθῶ καὶ παρενθὺς λέγει
εἰς τοὺς στρατιώτας, ὦ φίλοι, ἐγὼ ἐπῆρα τὸ λείψانون ὅπου ἔ-
χασατε ὅταν ἐκοιμᾶσθε, καὶ λοιπὸν ἀρπάζοντές τὴν παρεν-
θὺς τὴν ἔφερον εἰς τὸν Ἄρχοντα λέγοντες, αὐθέντα, αὐτὴ ἡ
γυνὴ εἶνε ὅπου ἔκλειψε τὸν κακοθάνατον ἐκεῖνον Γέροντα. Ὁ
δὲ Ἄρχων εἶπε πρὸς τὴν Ἁγίαν, ἀληθινὰ εἶνε αὐτὰ ὅπου λέ-
γονται διὰ λόγου σου πῶς ἔκλειψες τὸ λείψانون; καὶ ἡ Ἁγία ἀ-
πεκρίθη ἀληθινὰ εἶνε, ἐγὼ τὸ ἐπῆρα. Καὶ πῶς ἐτόλμησες ἐπικα-
τάραιον γύναιον νὰ κάμῃς τοιαῦτα πράγματα; Ἡμάρτυς Μυρό-
πη, ἀπεκρίθη, ἐτόλμησα ἐπειδὴ καταφρονῶ καὶ καταπτύω τὴν
ἰδικήν σου ἀθεότητα. Αὐτὰ τὰ τολμηρὰ καὶ ἄφοβα καὶ κατα-
φρονητικὰ λόγια τῆς Ἁγίας εἰς μανίαν καὶ θυμὸν ἀκράτητον
ἐκίνησαν τὸν ὑπερήφανον ἄρχοντα, ὅθεν ἐπρόσταξε παρενθὺς
νὰ τὴν δέρνουν μὲ ράβδους χονδρὰς ἀσπλαγχνα, ἔπειτα ἀφοῦ
τὴν δείρουν ἱκανῶς νὰ τὴν σύρουν ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς κεφα-
λῆς καὶ νὰ τὴν περιτριγυρίζουν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἄλλοι νὰ
τὴν δέρουν εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Αὐτὰ ἐπρόσταξεν ὁ τύραννος,
καὶ οἱ στρατιῶται ἕκαμαν τὰ προστάγματά του καὶ τόσον πολ-
λὰ καὶ ἀσπλαγχνα ἔδειραν τὴν Ἁγίαν ὅπου ἔμεινε μισοαποθα-
μένη, ὅθεν τὴν ἔρριψαν καὶ τὴν ἔκλεισαν εἰς τὴν φυλακὴν.
Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχομένης τῆς Ἁγίας, φῶς μέγα πε-
ριέλαμψε καὶ ἐγέμισε τὴν φυλακὴν, καὶ ἐνταῦτ' ἦλθε χορὸς
Ἀγγέλων, καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν Ἀγγέλων ἦτο ὁ Ἅγιος Ἰ-
σίδωρος καὶ ἔφαλλον τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ δὲ Ἅγιος Ἰσι-
δώρος ἐστήριξε τὰ ὄμματά του εἰς τὴν Ἁγίαν Μυρόπην καὶ
τῆς εἶπεν· ἄς εἶνε εἰρήνη εἰς ἐσένα, ὅτι ἔφθασεν ἡ παράκλησις
σου εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ ὅπου ἔρχεσαι μαζύ μας καὶ θελεὶ λά-
βῃς τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὅπου εἶνε ἐτοιμασμένος διὰ
λόγου σου καὶ εὐθὺς ὅπου ἐτελείωσε τὸν λόγον ὁ Ἅγιος, πα-
ρέδωκε καὶ ἡ μάρτυς Μυρόπη τὸ πνεῦμά της εἰς χεῖρας Θεοῦ,
καὶ ἐτελείωσε τὴν ζωὴν της, καὶ ἐγέμισεν ἀπὸ ἄρρητον εὐω-

διαν ἡ φυλακή, τόσον, ὥστε οἱ φύλακες ἐτρόμαξαν καὶ ὀλίγον ἔλλειψε νὰ τρελλαθοῦν. Αὐτὰ τὰ παράδοξα τὰ ἐδιηγήθη ἐκεῖνος ὅπου ἔμενεν ἄγρυπνος εἰς τὴν φυλακὴν πρὸς φύλαξιν τῆς Ἀγίας, τὰ εἶδε, τὰ ἤκουσε καὶ διὰ τοῦτο ἐβαπτίσθη καὶ ἐμαρτύρησε διὰ τὸν Χριστόν. Τὸ δὲ ἅγιον λείψανον τῆς Παρθενομάρτυρος Μυρόπης ἐτέθη ἐκεῖ ὅπου ἐνεταφίασεν αὐτὴ πρότερον τὸ λείψανον τοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου, καθὼς ἕως τώρα φαίνονται καὶ οἱ δύο τάφοι μὲ ἓνα τοῖχον κολλημένοι. Ἀδεται δὲ λόγος ἐκ παραδόσεως, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνᾶτος, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων ἐκτισε περικαλλῆ Ναὸν καὶ Βασιλικὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Μάρτυρος· καὶ πιθανὸν γίνεται ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ καλὰ μάρμαρα καὶ τὰς ψηφίδας ὅπου εὗρίσκονται εἰς τὴν γῆν τριγύρω εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον, ὅπου τὴν σήμερον σφίεται ἐπάνω εἰς τοὺς ἱεροὺς τάφους τῶν συμμαρτύρων Ἰσιδώρου καὶ Μυρόπης.

Τὰ δὲ ἅγια αὐτῶν λείψανα λέγουσι πῶς ἐπῆραν ἀπ' ἐδῶ οἱ Φράγγοι εἰς καιρὸν ὅπου ἐξουσίαζον τὴν Χίον, καὶ μόνον τοὺς τάφους κενοὺς προσκυνοῦσιν οἱ Χριστιανοὶ μετὰ πάσης εὐλαβείας καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς Μάρτυρας, ὧν ταῖς Ἀγίαις προσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅκτὼ ἤχοι πρακτικοί. — Οἱ Ἀββᾶδες συνομιλοῦντες

Ἦχ. α' Ἀββᾶς Ἀββᾶ ἀπῆντησε

Ἦχ. β' Καὶ τὸν ἐχαιρέτησε

» γ' Πόθεν ἔρχεσαι Ἀββᾶ ;

» δ' Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

» Πλ. α' Καὶ τί μᾶς ὁμολογεῖς ;

» » β' Ὁ Πατήρ σου ἀπέθανε.

» » βαρὺς. Ἡ μήτηρ σου ἀσθενεῖ.

» » δ' Ὁ Θεὸς συγχωρέσει αὐτούς.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς 5 Μαρτίου 1920.

Ἐν Εὐρώπῃ πάντες οἱ μεταβαίνοντες ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς, φέρουσιν εἰς τὰς χεῖράς των θρησκευτικὰ βιβλία, περιέχοντα τὰ ἀναγινωσκόμενα καὶ ψαλλόμενα ἐν αὐτοῖς. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι θεάρεστον καὶ ἀγιώτατον παντὶ ὀρθοδόξῳ Χριστιανῷ, διότι ἡ ἱερὰ ἡμῶν λατρεία καρποῦται περισσότερον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ.

Οἱ ἔχοντες ζῆλον καὶ ἀγάπην εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν δύνανται νὰ ἀποκτήσουν, τὰ βιβλία ταῦτα διότι ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν Μηναιοῖς, αἱ Ἀκολουθίαι εἶναι ἐλλιπεῖς, καὶ δυνάμεθα νὰ τὰς συμπληρώσωμεν διὰ τοῦ μικροῦ ἡμῶν ζήλου πρὸς τὴν θρησκείαν, μὲν τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου ὥστε νὰ εὐρίσκωνται ὅλα τὰ ἀφορῶντα μίαν ἑορτὴν εἰς ἓν βιβλίον.

Υπάρχουν πολλὰ παρεκκλήσια ὡς καὶ ἐνοριαὶ αἰδοποῖαι ὥστε ροῦνται τῶν τοιούτων ἀκολουθιῶν καὶ καλὸν εἶναι, σὺν τῷ χρόνῳ, νὰ τὰς φέρωμεν εἰς τὰς ἐκκλησίαις ἐπικαλούμενοι γονυκλιτῶς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μεσητείαν τῶν Ἀγίων. Αἱ Ἀκολουθίαι τῶν Μηνιαίων εἶναι ἐλάχισται, αἱ δὲ τῶν κατὰ τόπους Ἀγίων εἶναι ἀπύκναι, τῶν ὁποίων στεροῦνται οἱ ἔχοντες ἀγάπην θρησκείας εἰς τὰς καρδίας των.

Φέρω ὡς παράδειγμα μόνον τὰς ἐξῆς Ἀκολουθίας ἐξ ὧν σήμερον εὐρίσκονται ὀλίγα σάματα παρ' ἐμοί, καὶ παρ' ἐμοῦ ἐκδοδομένα. Τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ, τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου, καὶ τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας καὶ ἄλλων διαφόρων Ἀγίων ἐν τοῖς Μηναιοῖς δὲν ὑπάρχουν, ὡς καὶ τῆς Μυρτιδιότησεως.

Μετὰ ζήλου καὶ ἀγάπης, ὁ Πνευματικὸς ἡμῶν Πατήρ
καὶ ἐλάχιστος

Γεώργιος Α. Βουτέρης
Ἱερεὺς καὶ προσκυνητῆς.

Ἀθήναι 27 Ἰανουαρίου 1920. Ἐφημέριος «Ὁσίου Μελετίου».